

Ανακοίνωση του Συλλόγου Δ.Ε.Ε.Π. ΣΕΦΑΑ ΕΚΠΑ σχετικά με τη διάταξη περί προσόντων του προσωπικού Α/θμιας και Β/θμιας Εκπαίδευσης

Η Γενική Συνέλευση του Σ.Δ.Ε.Ε.Π. ΣΕΦΑΑ Πανεπιστημίου Αθηνών συνεδρίασε και συζήτησε σχετικά με τη διάταξη που ψηφίσθηκε την προηγούμενη εβδομάδα, η οποία τροποποίησε αντίστοιχη διάταξη προηγούμενου νόμου και επανακαθόρισε τα απαιτούμενα προσόντα του προσωπικού της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης.

Συγκεκριμένα, ενώ μέχρι πρότινος, με βάση το άρθρο 54 του νόμου 4589/19 για την πρόσληψη και τον διορισμό των εκπαιδευτικών, τα πτυχία από εκπαιδευτικά ιδρύματα της αλλοδαπής γίνονταν δεκτά μόνο εάν είχαν αναγνώριση ακαδημαϊκής ισοτιμίας και αντιστοιχίας από τον ΔΟΑΤΑΠ, τώρα πλέον (με τη νέα διάταξη) γίνονται δεκτά ακόμα και εάν έχουν απλώς και μόνο «απόφαση αναγνώρισης επαγγελματικών προσόντων». Στην ουσία, αυτό σημαίνει ότι μπορούν πλέον να διορίζονται στα δημόσια σχολεία απόφοιτοι πανεπιστημίων της αλλοδαπής και ιδιωτικών κολεγίων της ημεδαπής (που συνεργάζονται με πανεπιστήμια του εξωτερικού), χωρίς αναγνώριση ακαδημαϊκής ισοτιμίας και αντιστοιχίας από τον ΔΟΑΤΑΠ. Ποιο είναι όμως το εκπαιδευτικό πλαίσιο στο οποίο θα εφαρμοστεί αυτός ο νόμος και ποιες οι επιπτώσεις του;

Σε ό,τι αφορά στο πλαίσιο, είναι ευρέως γνωστό ότι πλείστα των κολεγίων της ημεδαπής (που συνεργάζονται με πανεπιστήμια του εξωτερικού) (α) δεν ακολουθούν ακαδημαϊκά κριτήρια και προϋποθέσεις στην επιλογή του διδακτικού προσωπικού τους, (β) δεν υπόκεινται σε κάποιο έλεγχο από την πολιτεία, (γ) δεν ασχολούνται με την έρευνα, (δ) δεν έχουν ως στόχο την παιδεία και την καλλιέργεια των φοιτούντων σε αυτά, όπως οφείλει να έχει κάθε μορφωτικό ίδρυμα σε αυτό το επίπεδο, και (ε) επικεντρώνονται αποκλειστικά και μόνο στον προσπορισμό οικονομικών απολαβών.

Σε ό,τι αφορά τις επιπτώσεις, αυτές είναι διφυσείς, και αφορούν την πανεπιστημιακή αλλά και την πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση στη χώρα μας. Αναφορικά με την πρώτη, η νέα διάταξη εξισώνει, επί της ουσίας, τα πτυχία των ΑΕΙ της χώρας με τα αντίστοιχα των κολεγίων. Αυτή δε η εξίσωση είναι προς τα κάτω. Καθίστανται συνεπώς εύλογες οι παρακάτω απορίες. Γιατί αυτή η εξίσωση δεν γίνεται προς τα πάνω; Γιατί δεν τίθενται ελεγκτικοί μηχανισμοί στα κολέγια; Γιατί δεν τίθενται κριτήρια αξιολόγησης της ποιότητας του έργου τους, αντίστοιχα με όσα αφορούν τα δημόσια ΑΕΙ; Αν η «*αόρατος χείρ*» της αγοράς τα ρυθμίσει όλα αυτά στο πλαίσιο των κολεγίων γιατί δεν ισχύει το ίδιο και για τα δημόσια ΑΕΙ; Αν συζητείται το δέκα (10) ως ελάχιστη βάση εισαγωγής στα δημόσια ΑΕΙ γιατί το ίδιο δεν συζητείται για τα κολέγια;

Σκόπιμο είναι να επισημανθεί παράλληλα ότι η συγκεκριμένη διάταξη είναι ενάντια στο άρθρο 16 του Συντάγματος, που *ειρήσθω εν παρόδω*, έχει προταθεί και ψηφισθεί από ομόδοξη της παρούσας κυβέρνηση. Η νέα διάταξη, είναι σχεδόν βέβαιο ότι θα προκαλέσει τον μαρασμό των δημόσιων πανεπιστημίων της

περιφέρειας. Και αυτό γιατί, οι «επενδυτές» των κολεγίων θα προβάλλουν ως οικονομικότερη τη φοίτηση σε αυτά, έναντι της φοίτησης στα δημόσια πανεπιστήμια της περιφέρειας. Με βάση τη διακηρυγμένη από την παρούσα αλλά και προηγούμενες κυβερνήσεις θέση ότι τα δημόσια πανεπιστήμια της περιφέρειας υφίστανται τόσο για λόγους οικονομικούς όσο και πολιτικούς-εθνικούς, καθίσταται εύλογη η απορία. Πώς θα διασφαλιστεί η βιωσιμότητα των περιφερειακών πανεπιστημίων;

Σε ό,τι αφορά δε τις επιπτώσεις της διάταξης στην πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση, αυτές είναι επίσης δραματικές. Δημιουργεί το σχολείο της "ήσσοнос προσπαθείας", στο οποίο θα ακυρώνονται όλες οι μορφωτικές και παιδαγωγικές λειτουργίες μέσα από την προοπτική της επί πληρωμή απόκτησης ίδιων και ίσων επαγγελματικών και ακαδημαϊκών προσόντων. Υψηλού επιπέδου εκπαίδευση σημαίνει δασκάλους και καθηγητές με υψηλού επιπέδου ακαδημαϊκή παιδεία, ελληνομάθεια, παιδαγωγική επάρκεια και βαθιά κατανόηση του γνωστικού τους αντικειμένου. Και μάλιστα, με την παραπάνω σειρά προτεραιότητας. Αν η ελληνική κοινωνία θέλει να ακολουθήσει τα πρότυπα άλλων χωρών με υψηλού επιπέδου εκπαίδευση, όπως λόγου χάρη η Φιλανδία, πρέπει να αναζητήσει και να προσλάβει στη δημόσια εκπαίδευση τους καλύτερους. Καθίσταται, συνεπώς, εύλογο το παρακάτω ερώτημα. Πιστεύει κάποιος ότι οι απόφοιτοι των κολεγίων έχουν επί του παρόντος το παραπάνω ακαδημαϊκό και παιδαγωγικό προφίλ; Το δε αντεπιχείρημα ότι ο νόμος αφορά την παροχή δυνατότητας στους αποφοίτους των κολεγίων να πάρουν μέρος στον διαγωνισμό του ΑΣΕΠ όπου εκεί θα δείξουν αν είναι άξιοι να διοριστούν είναι άκυρο. Και αυτό γιατί η διάταξη εξασφαλίζει στους απόφοιτους των κολεγίων το δικαίωμα διορισμού ανεξαρτήτως της ύπαρξης ή μη του ΑΣΕΠ. Επιπλέον η απάντηση σε όσους προβάλλουν τα περί "εναρμόνισης με την κοινοτική νομοθεσία", στο άρθρο 149 της Συνθήκης για τις ευρωπαϊκές κοινότητες τονίζεται ότι η αρμοδιότητα της Ευρωπαϊκής Ένωσης για θέματα παιδείας είναι επικουρική, συμπληρωματική και υποστηρικτική. Η κύρια αρμοδιότητα ανήκει στα κράτη - μέλη. Η Ένωση παρεμβαίνει με βάση το άρθρο 150 για θέματα επαγγελματικής εκπαίδευσης και κατάρτισης. Δεν την ενδιαφέρει η εκπαιδευτική πολιτική αλλά η οικονομική πολιτική, η επαγγελματική ελευθερία, η κινητικότητα των εργαζομένων και η κινητικότητα των επιχειρήσεων.

Όλα τα παραπάνω αποτυπώνουν μια εμμονή προς μια άκριτη εισαγωγή του μοντέλου της αγοράς στην πανεπιστημιακή εκπαίδευση. Ακόμη όμως και όσοι είναι εξ ορισμού θετικώς διακείμενοι προς το μοντέλο της αγοράς, και ταυτόχρονα σώφρονες, κατανοούν και αποδέχονται ότι σε όποιες χώρες εφαρμόστηκε είχε πολλά προβλήματα (βλ. Βρετανική εμπειρία). Εικάζουμε, λοιπόν, ότι οδηγούμαστε σε αντίστοιχες εμπειρίες.

Στη βάση όλων των παραπάνω, η Γενική Συνέλευση των μελών του Σ.Δ.Ε.Ε.Π. ΣΕΦΑΑ Πανεπιστημίου Αθηνών καλεί

- όλη την Πανεπιστημιακή κοινότητα να διερευνήσει κάθε πιθανό τρόπο πίεσης για την ανατροπή της νέας κατάστασης και να αγωνισθεί για την διασφάλιση του δημόσιου και δωρεάν χαρακτήρα του Πανεπιστημίου
- προσωπικά όλους τους Πανεπιστημιακούς που, ως άτομα με αυτή τους την ιδιότητα, θα κληθούν να συμμετάσχουν με διάφορους τρόπους στην εφαρμογή του νόμου, ή όπως ο νομοθέτης λέει χαρακτηριστικά στη «διακρίβωση των προσόντων» των αποφοίτων, να λειτουργήσουν με ευθυκρισία και δικαιοσύνη, διασφαλίζοντας, ταυτόχρονα, το αίτημα της κοινωνίας για υψηλής ποιότητας εκπαίδευση.

Δάφνη 28/01/2020